

منبع: روزنامهء مردم چاپ هالند،
فشردهء برگردان: دكتور شايسته،

بحران شديد در حزب چپ ميانه ايتاليا

بعد از پيروزي برلوسکوني صدراعظم ايتاليا در انتخابات سال گذشته اميدي ديگر
براي اپوزيسيون چپ در ايتاليا باقي نمانده است.

در برخورد اول، اين يك امر ناممکن به نظر ميرسد، در حالي که ادارهء برلوسکوني با
استفاده از مهارت هاي عوامفريبانهء انتقاد از کارهاي خراب حکومت خود، اپوزيسيون
چپ ميانه يا حزب دموکرات ايتاليا، (پي. دي.) را به چنان بحران عميق مواجه ساخته
است، که رهبر آن حزب استعفای خود را رسماً اعلان کرد.

شاید اپوزيسيون چپ ميانه يا حزب دموکرات ايتاليا توانايي کنارزدن چنين يك
صدراعظم نيرومند راستگرا و مهتم به فساد اداري و اختلاس را نداشته باشد، زيرا که
برلوسکوني اکنون بيشتري از هر وقت ديگر مورد حمايت مردم قرار گرفته است.

پيروزي چشمگير حزب وي، (پي. دي. ال.) در انتخابات منطقه يي ايالت ساردينيا در
ماه گذشته، تقريباً بزرگترين پيروزي نيروهاي راست در ايتاليا محسوب ميگردد. علل
اين پيروزي زياد است، يکي از اين علل در خود اپوزيسيون چپ ايتاليا نهفته است.

والتر ويلتروني، (*Walter Veltroni*) رهبر حزب چپ ميانه، يا حزب دموکراسي
فراگير ايتاليا روز چهارشنبه "۱۸ فبروري" طی يك کنفرانس مطبوعاتي ضمن اعلام
استعفای خود چنين اظهار کرد: «حزب دموکرات ايتاليا (پي. دي.) يکي از آرزوهاي
زنده گي من بود، مگر من موفق نشدم، آن را در حرکت به پيش کمک نمايم.» هم

چنان او، به مسأله اصلی که چپ میانه ایتالیا به آن مواجه بوده، تماس گرفت: «ایده های مقبول، اما، بنابر موجودیت اختلافات دوامدار درون حزبی غیر عملیست.»

یک و نیم سال قبل حزب دموکرات ایتالیا، از میان ده سازمان مختلفی که چپ نامیده میشدند، ساخته شد. این در واقعیت سومین بازسازی حزب کمونیست ایتالیا (پی. سی. آی.) به شمار میرفت، این حزب مدت زیادی برای کمونیزم کدام کاری انجام نداد. در میان عده یی از اعضای حزب چنین عقیده به میان آمد، که باید یک حزب فراگیر رفورمیستی به نام حزب دموکرات ایتالیا (پی. دی.) که به خاطر یک ایتالیای مدرن مبارزه کند، ساخته شود.

والتر ویلترونی، منشی عمومی حزب دموکرات ایتالیا از این اتحاد بیکاره ده سازمان مخالفی که چپ نامیده میشدند، خسته شد و از آن خارج گردید. در حالی که در ائتلاف راست مربوط به برلوسکونی دسپلین آهنین، روز به روز تحکیم مییابد، اما، نیروهای شامل اتحاد چپ میانه مصروف اختلافات درونی خود شدند. این اختلافات درونی چپ میانه در زمان صدراعظم قبلی ایتالیا آقای پرودی چنان شدت کسب کرد، که حکومت مذکور را مصروف حل مسایل داخلی خود ساخت.

حزب دموکرات فراگیر ایتالیا برای این که در قدرت سیاسی دست باز داشته باشد، از همکاری با احزاب کمونیستی کوچک قدم فراتر گذاشته، خواست که جریانهای سیاسی مختلف را به دور خود جمع کند. کمونیستهای سابق با دموکراتهای مسیحی، لیبرالها، جمهوریخواهان و حتی کاتولیکها و مذهبیهای تندرو کنار آمدند.

آقای والتر، (رهبر حزب پی. دی.) که یک ژورنالیست سابقه دار و نطق ورزیده بود، خوب میدانست، که چگونه ایده های روشن خود را به طور واضح برای مردم برساند. تقریباً ۵، ۳ میلیون ایتالیایی او را به حیث رهبر حزب دموکرات ایتالیا انتخاب کردند. خود برلوسکونی نیز اعتراف میکرد، که والتر ویلترونی، یک همکار خوبی است، اما،

بعد از انتخابات و پیروزی برلوسکونی، در اپریل سال گذشته، امیدها برای آوردن تغییرات مثبت در زنده گی مردم، به زودی به یأس تبدیل گردید.

والتر ویلترونی میخواست، یک سیاست درست را صادقانه پیش گیرد، که در آن مخالفان بتوانند با دیدگاههای باز و روشن با یک دیگر مبارزه کنند. اما برلوسکونی بعد از پیروزی فقط برای چند هفته با تعهدات پابندی نشان داد، بعداً راه خود را تعقیب کرد، او هرچیزی که دلش میخواست، انجام میداد، بدون آن که بالای علایق رهبر اپوزیسیون متمدن خود حساب کند.

از همان لحظه ها به بعد جریانهای مختلف داخل حزب دموکرات ایتالیا (پی. دی.) به حرکت افتاده و هرکدام به مواضع قبلی خود پافشاری دارند. چنین معلوم میشود، که تشکلی به نام چپ میانه در ایتالیا در حال از هم پاشیدن است.

روز چهارشنبه مطبوعات ایتالیایی روی مسأله مذکور چنین تماس گرفتند، که این شکست، شکست آقای والتر ویلترونی نی، بل که شکست حزب دموکرات (پی. دی.) و تشکلی به نام چپ میانه در ایتالیا محسوب میگردد. یک حزب سیاسی باید محل تجمع اشخاصی باشد، که آن ها در مورد جهان تا حدودی ایده های مشابه داشته باشند. چیزی که در حزب دموکرات ایتالیا (حزب چپ میانه ایتالیا) هیچ گاهی واقع نمیشود.

03.03.2009

www.ayenda.org